

[Ole Olsen]

er forbundet med at have en kemisk industri i landet.

Det er nødvendigt at spørge ministeren, om han har overvejet, om der med dette lovforslag finder en suverænitetstafgivelse sted, ud over hvad der fremgår af tiltrædelsestraktaten mellem Danmark og EF.

SF vil under udvalgsarbejdet forsøge at forbedre et ringe lovforslag.

Karl Møller (DKP):

Det er indlysende, at den eksplosionsagtige udvikling, der er sket i fremstilling af kemiske stoffer og produkter, gør en revision af den nuværende lovgivning nødvendig.

Det er lige så indlysende, at der må sikres effektiv samfundskontrol med området, og det har da også gennem en årrække været stillet som krav fra forskellige miljø- og forbrugerorganisationer og først og fremmest fra fagbevægelsen, som til daglig har problemerne på nærmeste hold. Fagbevægelsens krav har væsentligst været koncentreret om at få skabt en ordning, som dels sikrer forhåndsgodkendelse af de kemiske produkter, dels påbyder en fuldstændig varedeklaration af alle stoffer og produkter.

Det lovforslag, vi nu behandler, imødekommer ikke disse selvklare krav, og derfor tror jeg ikke, at denne nye giftlov kan blive det instrument, som i fremtiden kan garantere sikkerhed og kontrol for miljø og mennesker. Jeg skal kort nævne en række kritiske bemærkninger, som kommunisterne har over for forslaget.

Det, der først falder i øjnene, er, at det er et EF-harmoniseringsforslag, som oven i købet skal gennemføres, endnu inden direktivet om det samme område er vedtaget i EF. Administrationen af loven skal fungere, så EF-beslutninger også kan iværksættes hos os. Anmeldeordningen for nye stoffer skal foregå i EF-regie, og eksempelvis minimumskravene for oplysning om nye stoffer skal fastlægges på ensartet EF-niveau.

Fagbevægelsens hovedkrav om forhåndsgodkendelse, altså om, at stofferne skal undersøges og eventuelt reguleres, inden de volder skade, er på ingen måde tilgodeset. Tværtimod vil man fortsat følge princippet om først at gribe ind, når skaderne er sket og konstateret. Det indebærer, for at sige det lidt stærkt, at arbejdere og forbrugere stadig

væk vil være en slags forsøgsdyr for industriens eksperimenter med produkter, som teknisk set kan være fremragende, men som også kan medføre ukendte og farlige konsekvenser for miljø og sundhed.

Der er en anmeldeordning for nye stoffer uden særlige krav fra myndighedernes side om vurdering af det enkelte stof og eventuelle begrænsninger i stoffets anvendelse, men hvad de mange tusinde gamle stoffer, der nu anvendes i det praktiske liv, angår, er der ikke lagt op til en strammere praksis med hensyn til f.eks. deklarations- og mærkningsbestemmelserne. Det mener jeg er en stor svaghed, for netop de stoffer er dem, som både nu og i fremtiden vil give os de største problemer. Men det er åbenbart for kostbart for erhvervslivet, og så må sundhed, miljø og andre konsekvenser altså komme i anden række.

Lovforslaget ser også bort fra fagbevægelsens andet hovedkrav: en fuldstændig varedeklaration. Man har underkastet sig det dårlige argument om erhvervslivets fabriks-hemmeligheder. Det er et dårligt argument, fordi de kemiske analysemetoder i dag er så veludviklede, at enhver konkurrent kan analysere produktet og finde frem til dets kemiske sammensætning, men det reelle bag argumentet er nok også mere ønsket om at hemmeligholde et produkts rette indhold for dem, som skal anvende produktet.

Der vil fortsat være en adskillelse mellem arbejds miljølovgivningen og miljølovgivningen for det øvrige samfund, men det burde dog være klart for enhver, at et kemisk stof som f.eks. epoxy virker ens, om det købes hos en farvehandler og bruges privat, eller det anvendes på en byggeplads. I dag er der regler for brug af epoxy på byggepladsen, men ingen, ikke engang om mærkning, hvis man køber en tube epoxylim hos farvehandleren.

Hvad selve økonomien i forslaget angår, forekommer det helt hen i vejret, at forholdsvis få sagsbehandlere og 20 mill. kr. ekstra skulle være tilstrækkeligt til at løse de kolossale problemer, som kemiske stoffer i dag forårsager. Det vil vel knap nok kunne klare en effektiv overholdelse af den nuværende lovgivning. Det omtales, at industrien vil blive pålagt merudgifter på andre 20 mill. kr., men det er nok i virkeligheden kun en dråbe i havet, hvis disse dyre problemer skal løses